

der er det Rigtige i ſaa Henſeende. Jeg kan altsaa ikke ſe, at der i Forſlagets Form er det Mindſte af den omtalte Art, og den ærede Ordſører har jo desuden til Overflod forklaret, at Saadant ikke ſaa i Forſlagsſtillerens Henſigt. Den ærede Udenrigsminiſter ſagde, at forſaavidt han overhovedet kom til at meddele Dplyſninger, vilde han forbeholde ſig fuld Frihed til at tilbageholde, hvad han anſaa for rigtigt at holde tilbage. Men ſaaledes have vi jo altid forhandlet med den høie Regjering. Der har ofte været givet Meddeleſer til Thinget, baade trykte Meddeleſer og mundtlige Meddeleſer til Udvalg, og der har aldrig været Tale om, at denne Repræſentation vilde afviſe fra, hvad andre Repræſentationer anſe ſom Regel, nemlig ikke at fordrø Dplyſninger angaaende Sager, om hvilte Regjeringen erklærer, at det vilde være til Skade for Staten at give dem. Det har aldrig været fordret fra Repræſentationen, ſaa længe der har været en ſaadan i Danmark; det kan jeg ſige med Viſhed, thi jeg har været Medlem af Repræſentationen den hele Tid, og desuden har jeg været Medlem af Udvalg, der have været nedſatte angaaende ſlige Spørgsmaal. Jeg er nu af den Mening, at det ikke gaar an, at vi forſætte Vedtagelſen af Love angaaende Hærvæſenets og Flaadens Ordning og angaaende Befæſtningsvæſenet, uden at der forud paa en offentlig Maade er udtalt af Regjeringen, hvad der er Henſigten med diſſe Anſøgninger og med denne Landets Befæſtning. Derefter vil jeg indrette min Stemmegivning med Henſyn til diſſe Lovforſlag. Den ærede Ordſører for Forſlagsſtillerne ſagde, at der herſkede Uengſtelse hos adskillige Medlemmer i Thinget over vort Forhold til Udlandet, og at denne Uklarhed for Nogle vilde være Grund til at ſtemme for Regjeringens Forſlag om Væbningſvæſenet; for mig indeholder denne Uklarhed derimod en Opfordring til at ſtemme imod diſſe Forſlag, fordi de, efter min Mening kunde miſtydes og modtage en Forklaring, ſom er ſtadelig for Landet. Saaledes ſom Sagen imidlertid ligger for, er den kun til eneſte Behandling, og der kan ſaaledes ikke gjøres noget videre ud af den ved enten at ſtemme for eller imod; men der kan dog foreſlaas en Afbrydſe af Sagen. Og det forekommer mig, at det i ſaa Fald maatte ſte af et Medlem af Regjeringen, ſom tillige er Medlem af dette Thing; thi ſaa vilde Regjeringen dermed viſe, at den virkelig ønsker at forhandle med Thinget angaaende diſſe Sager, og at det ikke har været et Tilſagn uden Betydning, ſom er blevet givet af den ærede Konſeilpreſident. Der er et Medlem af Miniſteriet tilſtede, ſom er Medlem af dette Thing, og ſom ſaadan kunde han gribe ind i Behandlingen af den foreliggende Sag ved at gjøre det antydede Skridt. Jeg vil ikke gjøre det, thi jeg kan ikke ſe, at Regjeringen har været nødt til at forklare dette Forſlag ſaaledes, ſom den har gjort. Det er min

Overbeviſning at det er fremkommet ſom et loyalt Forſlag, og at der ved det ikke har været tilſigtet noget Angreb paa Regjeringen eller noget Indgreb paa Administrationens Omraade, forſagt ikke Noget, ſom det i mindſte Maade kunde krænke Regjeringens Verdighed at gaa ind paa. Derſom nu denne Sag altsaa ikke ſkulde blive foreſlaet afbrudt, vil jeg for min Del ikke ſkille mig fra det øvrige Things Medlemmer i denne Henſeende, idet jeg mener, at Regjeringen maa være iſtand til at bringe Sagen ind paa en heldigere Bane end den, hvorpaa den nu i Ojeblikket er i Regjeringens Erklæring er kommen ind. Det er jo en Selvfølge, at der efter Forretningsordenen i denne Samling under andre Former og fra andre Forſlagsſtillere kan komme Forſlag frem om at ærſke de Dplyſninger, ſom efter min Mening ere abſolut nødvendige. Jeg ſkal nu henſtille til Regjeringen, om den ſkulde finde det rimeligt at gjøre et Skridt af den Art, ſom jeg har antydet; men hvis ikke, da kan Afſtemningen fra Thingets Side over dette Forſlag ikke med Rette tydes anderledes end efter den Forklaring, ſom den ærede Ordſører har givet, og denne er, at det er et loyalt Skridt, ſom ikke indeholder det mindſte Angreb paa Regjeringen.

Dineſen: Det Finantsudvalg, ſom i forrige Samling behandlede Finantsloven, beſluttede at ſtille en Anmodning til den daværende Regjering om at erholde Dplyſninger i Udvalget om Danmarks Stilling til Udlandet. Regjeringen gik ind paa denne Anmodning med overmaade ſtor Beredvillighed. Den mødte i Udvalget ved ſin Udenrigsminiſter og gav det ſaadanne Dplyſninger, at jeg har den beſtemte Opfattelse af, hvad der da paſſerede, at alle de Medlemmer af Udvalget, ſom da vare til Stede og hørte paa Dplyſningerne, følte ſig fuldkommen tilfredſe med, hvad der blev givet fra den daværende Regjeringens Side. Nogle af Udvalgets Medlemmer havde dengang den Formening, at det var urigtigt at ſtille en ſaadan Anmodning til Regjeringen, idet de opfattede det, ſom om det vilde have til Følge, at Regjeringen, hvis den gik ind paa en ſaadan Anmodning og derved rakte dem Fingeren, da vilde den ſenere blive afkrævet hele Haanden. Desværre, det synes mig, ſom om diſſe Medlemmers Frygt ſkulde gaa i Opfyldſe. Hvis Fleertallet nu var gaaet den Veie, ſom Finantsudvalget iſſor gik, og man, eller om det havde været Hærundervalget, der havde ſtillet denne Anmodning til Regjeringen, fordi man der ønskede at benytte de Dplyſninger, man kunde ſaae, under Behandlingen af Forſvarsspørgsmaalene, ſaae tror jeg, at den ærede nuværende Regjering vilde have mødt med den ſamme Beredvillighed, ſom den forrige Regjering mødte os med i denne Henſeende, og da vilde vi være kunne blevet fri for dette Stridsſpørgsmaal, der nu er reift. De Herrer, der have reift denne